

komaj ustrezali mnogobrojnim prošnjikom; zadostno spričevalo, kako nujno da je bilo potreba tega društva.

Društvo bi iz srca rado ustrezalo vsem udom prošnjikom, a pri najiskrenejši želji vender ne bo moglo vseh prošnjikov popolnoma zadovoljiti; skušali pa bomo vsaj deloma ustrezati svojim prošnjikom — vsakemu po mogočnosti! Društvo ja hotelo za toliko število prošnjikov, katerim iz lastnega vrta — prvega za oddajo ugodnega letnika — žlahtnih drevesec zadostovati ne more, nakupiti cepljenih drevesec, a na vseh krajih, kamor smo se obrnili, bile so razmere neugodne — slabo, pa drago blago. Vsem prošnjikom za hruševa, črešnjava, slivna, breskvina, orehova in kostanjeva drevesca bodi omenjeno, da imamo z letošnjim letom za oddajo, dorastla le jabelčna drevesca, hruševih je prav malo, vseh drugih izvrsti v tem letniku nimamo. Tudi mnogobrojnimi prošnjikom za cepike naj bo tu omenjeno, da bomo po mogočnosti ustrezali njihovim željam.

Kakor hitro bode zemlja pripravna, bode se jelo izkopavati drevesca.

V Št. Juriju najužni žel., dne 7. marcija 1886.

V. J a r c, tajnik

Ces. Rud. sadjerejsk. društva.

Kako mravljišča s travnikov spraviti.

Mravlje na travnikih nanosijo včasih cele griče prsti in drobirja, ki pri seči zelo napotje dela. Kosa, ki prereže tak prsteni griček je ob ostrino in kosec mora seči po oslco v vodir. S tem si pa potratiti mnogo časa. Zato je koristno taka mravljišča po travnikih odpraviti. To se pa zgodi, ako se spomladi gornji del mravljišča sname in peščica živega apna ali pa tudi gašenega apna nanj potrosi. Mravlje tak kraj brž zapustijo.

Sejmovi. Dne 22. marcija: Na stari Sv. gori, pri sv. Jederti pri Laškem, v Rogatcu, na Zigartskem bregu pa pri sv. Križu na Murskem polju; dne 23. marcija: v Arnožah, Ločah, Marenbergu in v Rušah; dne 26. marcija: v Dobovi, Stradnu in v Teharjih; dne 27. marcija: v Ernožu, Ormožu, Brašlovicah, Podplatu in Slov. Bistrici.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Nova volitev.) Za občinski odbor v Ljutomeru bode 24. t. m. nova volitev. Opozorujemo na to naše volilce, da se brez vsakega izgovora te volitve, za katero se je že toliko delalo in pisalo, do slednjega vdeležijo, in da tudi za pravično reč, katero zastopamo, brez bojazni ali Bog ve kakih ozirov, svoj glas oddajo. Dosta smo že zaničevanja in krivic do zdaj pretrpeli, čas je, da se

jih enkrat znebimo, to pa se bo zgodilo, ako sami sebi zvesti ostanemo. Vekivečno sramoto in zaničevanje pa bi si nakopal tisti, ki bi se ali volitvi odtegnil ali bodisi iz zaslepljenosti ali hudobije ali pa celo iz umazanih obzirov, celo v nasprotni tabor potegnil. Tak mož brez značaja in sramote, nosil bi tudi pred svetom Kajново znamenje. — Nasprotna stranka si je po svojem dozdanjem krivičnem postopanju, mislimo, že dosta sramote nakopala, pa ji to vse ni zadosta, napada celo vlado, deželni odbor, da so neki ti nepostavno ravnali, ko so jim njihove spletke razdrli; terjajo ali terjati hočejo, da jim vlada na vsaki način njihovo volitev potrdi in jim na tak način podeli zadostenje za sramoto, ki so jo trpeli. Ali zastonj, kar so si skuhal, to naj tudi povžijejo; izvolili so si svoje možake, naj jih imajo, saj so si sčista enaki, na nas niso nič mislili, mi nismo vredni njihove milosti. — Zdaj pa pride toraj na nas vrsta, da si mi svoje izvolimo. Storimo to in pokažimo s tem, da mi nočemo na lastnej zemlji njihovi sužnji še dalje biti. Bog daj srečo!

Izpod Oslice pri Pišecah. (Dolga zima.)

Novi zvonovi. Bauernverein.) Vsled hude in dolgotrajajoče zime so razmere med ljudstvom v našem kraju močno žalostne. Stari možje se ne vedó spomniti, da bi o tem času, ko je že polovica meseca sušca minola, bilo vse delo tako zaostalo. Po vinogradih ni mogoče še nobenega dela opravljati, revnejši del ljudstva nima nobenega zaslužka, ter mora zaradi tega britko revščino trpeti. Bog ve, kaj bode iz tega; čuti se, da bode najbrž slaba letina. Akoravno je ljudstvo tukaj res revno, izvzemši nekaj večjih posestnikov, stori se še vendar kljubu vsem zaprekam, kolikor mogoče, za čast božjo. Sklenili so prebivalci v Pišečki župniji si nove zvonove umisliti. Duša tega povzvetja so prečastiti gospod župnik s svojim pomočnikom, katera dva sta na čelu odbora, obstoječega iz najveljavnejših mož imenovane župnije. V to svrhu se pobirajo radovoljni darovi po celej župniji. Navdušenost za to povzetje je tolika, da ga celo najubožnejši po svoji moči podpirajo. Črez male mesece bode donel mili glas novih zvonov po naših pokrajinah. Pa tudi nekaj žalostnega vam imam, dragi čitatelji „Sl. Gosp.“, poročati. Vem, da še mnogim ni znan tako zvani „bauernverein.“ Ime tega društva je sicer lepo, a načela, katera ima, so posebno slovenskemu kmetskemu stanu škodljiva. Dragi! Ne le, da nas hoče izneveriti našemu narodu, da nam hoče podkopati našo narodno zavest, kajti v odboru tega društva niso le samo odpadniki, marveč tudi naseljeni Prusi ter drugzega ne želijo, kakor tlačiti vse, kar ni nemško, ampak oni so nam nevarni tudi za najvišje blago — sveto vero —. Ker nima dosti udov,

lovi jih tudi po naših krajih, ljudje tukaj so pa toliko pametni, da jim ne grejo na lim. Dragi Slovenci! ne dajte se premotiti, tem več delujte za sv. vero, narod in cesarja!

Od Malenedelje. (Marsikaj.) Dolga, mokra in mlačna letošnja zima bila je tudi povod raznim človečjim boleznim in njih posledek je bil po gostem hitra in nagla smrt. Pomilovanja vredna je osoda v takih slučajih v širnej tej okolici, v katere celih petih župnijah, tedaj okoli 14. tisoč duš nima niti enega rano-celnika, s tem manj učenega zdravnika! Res, da je zmernost, sklenena z mirno naravo, naj bolj zanesljivo zdravilo; toda koliko je slučajev, v katerih zamore le skušani zdravnik v enem trenutku za bolnikovo zdravje odložiti! Tukaj bi morali Ptujski, Ljutomerski, Ormoški in Gornjeradgonski okraji nekaj storiti, a tudi vlada bi nam mogla priskočiti na pomoč. Upajmo da se nam v tej zadevi nekaj pripomore! C. kr. vis. namestnija nam spodtikajoča se na § 1. pravil braln. društva, ga ni dovolila, trebalo je tedaj to točko predrugačiti, to pa se ve. da začetek društva zakasni. Dolge zime naveličali smo se vsi. Celi mesec febr. bil je oblačen tako, da so si že nevedni ljudje obetali splošnje ali občno potemnenje. Nastop meseca marca pa nam je mrzel sever razbistril tako, da je temperatura od 0 na 7R padla. Ljudje se ženijo križem kražem, toda bližajoči pust je sedaj storil križ črez take veselice. Ptice pevke so se že v obilnem številu začele k nam povračati, ter zaran kratkočasijo z milim svojim petjem, oznanjujočim bližnjo spomlad. Ako nas ljubi Bog po leti obvaruje kake uime, vse upa, da bode sadja, vina in kruha obilno priraslo. Naj se tedaj le vresniči ta up!

Od Št. Miklavža pri Laškem trgu. (Popravek.) Dopis iz občine Marija Gradec pri Laškem trgu „o krajnem šolskem svetu“ v štev. 6 „Sl. Gosp.“ se pritožuje, da krajni šolski svet pri sv. Miklavžu nemško uraduje in nemški pečat pritiska. To je res bilo tako, ali le tako dolgo, dokler je prejšnji občinski tajnik oskrboval tudi pisarijo krajnega šolskega sveta. Sedaj pa je redno uradovanje slovensko. Nemški pečat res še pritiskamo, a omislil ga ni sedanji šolski svet, ampak bivši župan Marijegraški J. Klezin in rajni J. Jancič. Sedanji šolski svet je pa imel na novo ustanovljenejšoli toliko potrebnega omisliti, da ni mogel kar prvo leto dvojnega pečata si omisliti. Sicer je pa sedaj tudi že naročen. Nemške dopise pa moramo sprejemati, ker slov. ne dobimo, če tudi smo že večkrat vsled sejinih sklepov višjo šolsko oblast prosili, da bi nam pošiljala slov. dopise.

M. Lapornik,
predsednik krajnega
šolsk. sveta.

Iz Remšnika. (Dozidanje II. razreda šole.) Presvitli cesar so blagovolili nam iz lastne blagajnice podariti 200 gld. za dozidanje drugega šolskega razreda, kar nas je neizmerno razveselilo in nam je dokaz neizrečene ljubezni Njih Veličanstva do svojih podložnih. Prosili smo tudi deželni odbor za 1500 gl. posojila brez obresti na 10 let. Nadejamo se, da dobimo tudi iz deželne blagajnice zaželen denarje, ker nam je tudi ob času velikega požara leta 1863 deželni odbor blagovolil 4000 gld. brezobrestno na štiri leta posoditi. Upamo močno da se nam, ki še trpimo od požara sem, prošnja ne bo odrekla. Od prusaškega šolskega društva ali od nemškega „šulvereina“ nismo želeli ničesar prositi, tudi ne vzeti, ker ima ovo društvo slabe namene z nami Slovenci. Močno smo prepričani, da avstrijska vlada svojim podložnim s pravim namenom pomaga; prusaško društvo pa nas uboge Slovence le podkupiti hoče s svojimi darili, koja si na celo srenjo vknjiži, in ako se po njeni volji v šoli ne germanizuje, nazaj terja. Zato nam Remšničanom, našemu presvitlemu cesarji in naši vladi vdanim, nikdar ni bilo in ne bode mar za prusaško Nemčijo. Mi le kličemo: „Bog ohrani, Bog obvaruj Nam cesarja, Avstrijo!“ Le eden rogovilež je vedno blebetal o nemško - prusaškem „šulvereinu“, kojega pa niti krajni šolski svet, niti srenjski predstojnik s svojimi odborniki ni hotel poslušati. Blagi gospod Aleš Gregl, naš srenjski predstojnik, je mnogokrat rekel: „Mi ostane Slovence in zvesti Avstrijani do smrti vdani našemu presvitlemu cesarji in avstrijski vladi.“ Hvalo izrekamo tudi velečastitemu konzistoriju in blagem patronu na Falu, da sta nam dovolila za dozidanje drugega razreda brezplačno toliko zemljišča od mežnarskega posestva šoli pripisati dati, kolikor se ga za stavbo potrebuje. Drugi razred je dozidan, vendar še ni celo dokončan. Do jeseni se nadejamo, da že dobimo podučitelja in enorazredna poldnevna šola se bo v dvorazredno spremenila, kar je bilo silo potrebno, ker je nad 240 vpisanih šolarjev. Vsak pameten človek pa priznati mora, da se otroci v pretesnih prostorih ne morejo veliko naučiti: pri rednem obiskovanji šole bo pa uspeh precej drugi. Šola bo stala blizo 4000 gld., in torej še javno zahvalo izrekamo tudi vsem dobrotnikom. V zlate bukve se bodo Remšničani zapisali, da v kraji, kjer skoro povsod klečeplazijo za „šulvereinom“, niso hoteli od njega ničesar prositi. Slava!

Od sv. Marjete na Pesnici. Predpustno nedeljo so me posebna opravila k sv. Marjeti prinesla. Pridem tje ravno k večernicam. Precej pobožnega ljudstva je bilo v cerkvi zbranega. Pa kaj? še niso večernice minole, začne se že tudi v bližnji krčmi godba; in oni pobožni Marječani planejo iz cerkve in kakor v procesiji

romajo ravno na plesišče, kjer so plesali, da se je zemlja tresla — celo noč in še drugi den, ne vem, kako dolgo, ker sem moral popred oditi, žrli so in upili, kakor da bi se bila zbrala divja zverina — brez pameti. Tako pa obhajajo Marječani navadno svojo službo božjo. Ako očitnega plesa ni, si pa neki napravijo doma ples, ter plešejo gospodinje s svojimi hlapci in vinčarji, da se vse kadi. Človek bi si ne mislil, da bi se med ondodnimi blagimi ženami „take“ našle. Po takih dogodkih se ne čudim več, da Marječani kmete zaporedoma na boben devajo, ker tako radi na boben plešejo. Z.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na političnem nebu je postalo kalno. Minister za trgovino, baron Pino je stopil iz ministerstva. Zakaj? O tem se veliko ugiblje, bržkone pa je imel več uzrokov za to, med njimi utegne že tudi njegova naredba biti, vsled katere bi ravnatelja poštne hranilnice sicer svitli cesar imenovali, toda bil bi samo trgov. ministru odgovoren in bi torej preveč moči imel; tega pa drugi ministri niso trpeli. Kdo da bo naslednik ministra, se ne ve; pravijo, da utegneta dva biti, eden za trgovino, drugi pa za občni promet. — V drž. zboru so vzprejeli z veliko večino predlog, da se Schar Schmidov načrt gledé nemščine izroči odseku, v katerem bi 36 udov sedelo. Tega odseka še niso volili in se torej ne more še sklepati, kaka osoda da čaka uni načrt. Mnenja poslancev, tudi teh na desnici, gredó si navzkriž in mu bode torej le dotični odsek odločil osodo. — Znana prijateljica Slovencev, Graška „Tagespost“ prinaša oklice nekega Finka, v katerem vabi vse nemške ultrajce, naj vstopijo v starokatoliško cerkev, češ, da ona reši zaterano nemštvo iz rok českih in slovenskih žrcov. No, mi menimo, da bode ta čuden klic nemškega ščinkovca ostal le „glas upijočega v puščavi“. — Koroškim Nemcem ne ugaja jezikovni predlog, kajti daje bojda preveč pravic Slovincem in ga imajo za nevarnega Nemcem. V tem je sicer nekaj resnice, toda le toliko, da nimajo dosedmal Slovenci nobenih pravic na Koroškem. — Na Dunaju je imel 11. t. m. ženski oddelek šulvereina zbor, a nastal je kmalu tak hrup, da je vladni komisar zborovanje prepovedal; ženski oddelek se je pa raji razrušil, kakor da bi v svojo vrsto judinje sprejemal. — Gornjeavstrijska dežela izgubila je imenitnega moža, dekana pl. Pflügelna. Mož je imel velik upliv v drž. in dežel. zboru in je torej lahko umeti, da je glas o njegovi smrti vse tamošnje domoljube bitko presunil. — V Trstu se je dr. Bazzoni odpovedal županstvu, bojda zato, ker ga vlada tako dolgo ni predložila v potrjenje. Mož nagiba se k irredentovcem. — Predsednik naj-

višje sodnije v Zagrebu, dr. Radivojević prosi za pokojnino in ljudje spravljajo to v dotiko s pravdo zoper dr. Starčevića in dr. Gržanića. Madjari s poslednjo razsodbo neki niso zadovoljni.

Vnanje države. Mirovna pogodba med Srbi in Bolgari že ima svoje podpise in ste se vsled tega že obe deželi jeli razoroževati. — Bolgarski knez terja, da ga sultan imenuje za nedoločen čas generalnim guvernerjem Vzhodnje Rumelije, vsled prejšnje pogodbe med njim in Turčijo pa bi se samo za 5 let imenoval. Tega seveda sultan ne bode storil pa tudi velesile bi temu ne pritrdile. — Dosedanje ministerstvo (Garašanin) odstopi in kralj bode, kakor se poroča, Piročancu dal nalog sestaviti novo ministerstvo. Če se to obistini, začne Srbija novo notranjo in unanjo politiko, ali pa ji priinese taka več sreče, kakor sedanja, za to ni veliko upanja. — Na Grškem še vedno rožljajo z vojnim orožjem ali sedaj uvidi že ljudstvo samo, da je za vojsko vse prepozno. Grška sama ne more se biti s Turčijo. — V Peterburgu bavi se posebna komisija s poljskimi zadevami, carjev stric, vel. knez Konstantin ji je na čelu. Njej pa hodi za to, da najde način do sporazumljenja med Rusi in Poljci. Nasvetovati hoče za prvo, da se v Poljskem vpeljejo porotna sodišča in daje poljskim občinam večja samouprava. — Nedeljski počitek menijo tudi Rusi postavno skleniti, vendar pa se oni v tem ne bojé izreči nedeljskega praznovanja. Nekje drugje pa so se bili tega hudo bali. — Bismarku se ni posrečilo vpeljati monopola za žganje, zato pa se vedno preganja kat. duhovnike, če pridejo kje na pomoč v sosednjo faro in beró tam sv. mešo ali delé kak zakrament. — Pruski škofje so v lepem pismu odgovorili papežu na njih pismo ter se zahvaljujejo za pohvalo, katero so sv. Oče nemškim katolikom izrekli. — Francozi še niso dali slová misli na maščevanje nasproti Nemčiji in če gre v tem nemškim listom verjeti, vedno vtrjujejo svoje meje na stranéh Nemčije. — Gladstone hoče Ircem dati lasten držav. zbor in gledé držav. vprašanj bi Irci pošiljali poslance v držav. zbor. — V birmaških krajih se je unela huda ustaja zoper angleške vojake; pravijo, da so je Kitajci krivi in če je to resnica, ne bo je zlehka konec.

Za poduk in kratek čas.

V krčmi mesto pri službi božji.

Minilo je že mnogo let, kar je na Nemškem eno manjših državic vladal starpreoster vojvoda, ki je veliko držal na red in poštenje v svoji deželi. Ta je bil slišal, da kmetje iz neke vasi v nedeljo ne, da bi šli k božji službi v cerkev, hodijo pa radi v krčmo ter ondi žganjičijo,